

Postupak naplate alimentacije

Roditelji su dužni skupa skrbiti za svoju djecu prema svojim mogućnostima kako za vrijeme trajanja braka, tako i nakon što odluče da ne žive više skupa. Za vrijeme trajanja braka zajednička skrb nije problem, ali onog trenutka kada dođe do problema u braku i odlaska jednog bračnog partnera iz zajedničkog kućanstva, to postaje u većini slučajeva novčani problem za oba supružnika. Veliki broj samohranih roditelja je ovistan o socijalnoj skrbi države. Većina majki ne radi puno radno vrijeme ili samo mali postotak jer se posvete odgoju djece i za njih je veliki problem kada dođe do odvojenog života ili razvoda jer one sa svojim primanjima nisu u mogućnosti da se same nose s novčanim poteškoćama. S druge strane i za očeve odvojena kućanstva predstavljaju novčani problem, jer i oni rijetko imaju dovoljno velike plaće da skrbe za 2 kućanstva što je jedan od razloga da traže načine da izbjegnu plaćanje alimentacije. Neki to rade zato što im to uistinu predstavlja novčani problem, a poneki i da napakoste bivšoj ženi. Problem je što uvijek ispaštaju djeca i samohrani roditelj je prinuđen javiti se službi za socijalnu skrb ako nema dovoljno primanja.

Supružnici se mogu sami dogovoriti o visini alimentacije. Ako to ne mogu, onda se mogu obratiti zato specijaliziranim ustanovama u općinama ili odvjetniku. Preporuča se dogovorenu alimentaciju dati na potvrdu sudu (Familiengericht) u mjestu stanovanja, za slučaj neplaćanja dogovorene alimentacije. Odluka suda o alimentaciji je obvezujuća za oba supružnika i mora se plaćati u dogovorenom iznosu i ne može se ovisno o raspoloženju i mogućnosti plaćati iznos koji netko hoće ili može. Za neplaćanje alimentacije su i zakonom predviđene novčane kazne i kazne zatvora do 3 godine.

Ako netko alimentaciju ne može plaćati iz opravdanih razloga, onda on ne smije jednostavno prestati plaćati, nego mora tražiti da se ta odluka promijeni i ako to bude uvaženo, tek tada smije početi s manjim isplatama. Općenito su roditelji dužni plaćati alimentaciju za djecu do punoljetnosti, odnosno navršene 18 godine starosti ili dok ne završe prvobitnu izobrazbu. To može biti neka strukovna škola ili studij.

Da bi se tražila **promjena odluke o visini alimentacije** trebaju biti ispunjena **sva tri** dolje navedena uvjeta:

- mora se raditi o **trajnoj promjeni** novčane situacije,
- tu novčanu situaciju **nije bilo moguće predvidjeti** pri donošenju prvobitne odluke o visini alimentacije,
- novčana situacija mora biti **znatno lošija** (najmanje 20%) od one kada je odluka donešena.

Problematično i tužno je kada supružnik koji bi morao plaćati alimentaciju to ne čini i u vrlo kratkom roku nakon što dođe do odvojenog života ostane bez posla ili na brzinu odluči napustiti Švicarsku samo da bi plaćao manje alimentacije. Nerijetko supružnik koji bi trebao plaćati alimentaciju pokreće brakorazvodnu parnicu u domovini iz istog razloga. Zato je uputno što prije prijaviti odvojeni život na općini u mjestu stanovanja u Švicarskoj i tražiti da se donese odluka o visini plaćanja alimentacije, jer tamo gdje je postupak započet u pravilu se mora i završiti. Za

supružnika koji dobija alimentaciju je svakako bolje kada se brakorazvodna parnica vodi u Švicarskoj.

Kada supružnik ne plaća alimentaciju, drugi bračni partner ima na raspolaganju razna sredstva da dođe do svog novca. On može djelovati sam ili se obratiti nadležnim službama u općini.

Prvi način je da djeluje sam, kada treba učiniti sljedeće:

- Treba pismeno opomenuti bivšeg supružnika da mu duguje i da traži isplatu duga u određenom roku, primjerice tjedan dana. U pismu treba navesti i da će pokrenuti postupak utjerivanja duga (Betreibung) ako dug ne bude isplaćen u navedenom roku i da će stoga imati daljnjih troškova (kamate i troškove postupka). Poslati preporučeno.
- Ako dug ne bude plaćen u navedenom roku, može se pokrenuti postupak utjerivanja duga (Betreibung) kod nadležne službe za utjerivanje dugova. Ovdje se mora unaprijed platiti da bi nadležna služba pokrenula postupak, između Fr.40.- i Fr.100, ovisno o visini duga. Postupak se pokreće u mjestu stanovanja dužnika. Kada je pokrenut postupak, dužnik će dobiti pismenu naredbu od službe da podmiri dug u roku od 10 dana.
- Ako ni tada ne bude dug podmiren, onda pokretač postupka mora zahtijevati tzv. "Fortsetzungsbegehren die Betreibung auf Pfändung", tj. nastavljanje postupka utjerivanja duga kojim se traži prinudna naplata duga. Ovaj nastavak postupka se može podnijeti najkasnije u roku godine dana od pokretanja postupka utjerivanja duga.

Tada službe prinudno pokušavaju da naplate dug tako što će:

- Prvo će pismeno kontaktirati dužnika i pokušati se dogovoriti o otplati duga.
- Ako ne uspiju u tome, mogu narediti oduzimanje vrijednih stvari u vlasništvu dužnika, koje se prodaju da bi se dug namirio.
- Isto tako će izračunati koliko toj osobi treba minimalno za život.
- Sve preko tog iznosa mogu putem poslodavaca dužnika dati isplatiti supružniku kojem on/ona duguje. To je vrlo nepovoljno za dužnika jer tako će i poslodavac saznati da on nije redovito plaćao alimentaciju, što može biti dodaten problem samom dužniku na poslu.

Ovaj postupak je pogodan za utjerivanje već postojećih dugova. Ovdje se preporuča dužniku dogovoriti se sa službom za utjerivanje duga o sumi otplate duga supružniku, bez kontaktiranja poslodavca od strane službe za utjerivanje duga. To nije moguće kod svih službi baš zbog loših iskustava s dužnicima, ali vrijedi pokušati.

Drugi način da se dođe do alimentacije je putem tužbe kod suda. I ovdje pokretač postupka mora unaprijed platiti troškove pokretanja postupka, stoga je uputno prethodno se informirati o visini troškova jer nisu svuda iste. Ovdje se traži odluka suda o tome da se dugovani iznos direktno od poslodavca/ blagajne za nezaposlene ili nekog drugog osiguranja bude odbijen od plaće dužnika i uplaćen na na bakovni račun osobe kojoj se duguje. Prednost ovog postupka je što se odnosi na sve postojeće i tekuće dugove, bez da se mora ponovno tužiti. Ovdje se

preporuča dodatno istovremno tražiti i od suda garanciju o isplati, (Sicherstellung beim Gericht), da bi se osiguralo plaćanje budućih alimentacija. U većini slučajeva supružnik koji je ostao s djecom i ima pravo na alimentaciju od bivšeg bračnog partnera nije u stanju trezveno misliti i sam se boriti za nju. U tom slučaju je moguće obratiti se službu u općini stanovanja, tzv. Alimentenhilfe. Većinom su one pri općinskim službama skrbi i pružaju pomoć kod utjerivanja dugova i njene redovite isplate. Ovdje traže ove službe od dužnika isplatu duga, a ne sam dužnik. Službe će u te svrhe kontaktirati dužnika i tražiti objašnjenje zašto ne plaća alimentaciju. U ovom slučaju sve troškove utjerivanja duga će morati platiti dužnik, a ako on ne može, onda morati platiti onaj koji traži isplatu alimentacije. Istovremno se može tražiti od kantona ili općine da mu oni direktno isplaćuju alimentaciju za djecu umjesto dužnika. U tom slučaju dužnik više ne duguje novac bivšem partneru nego općini ili kantonu, a onda oni pokreću postupak da bi došli do novca koji su dali. U ovom slučaju je neophodna odluka suda o visini alimentacije. Prednost ovog postupka je da novac stiže redovito i tako pruža novčanu sigurnost.

Valentina Matolić / 09.2021